

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА N18 /29.03.2024г по ВНОХД №148/ 2024г на ОС-Благоевград

Производството пред ОС –Благоевград е по реда на чл.313 и сл. от НПК .

С присъда № 17 от 02.11.2023 г. ,постановена по НОХД № 28/2022 г. РСГ.Д. е признал подсъдимия Д. Т. Т.,с ЕГН *****, от гр.Г.О. за ВИНОВЕН в това ,че на **** година в грГ.Д.,по телефон , се закарал на Н. Г. А. с престъпление против неговата личност като му казал " ако искаш да дойда да ти начупя главата“и това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му-престъпление по чл. 144, ал. 1 от НК,поради което и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК е освободил подсъдимия от наказателна отговорност,налагайки му административно наказание „Глоба“ в размер на 1500 лева.Поради признаването на подсъдимия за виновен е осъдил същия да заплати на гражданския ищец Н. Г. А. сума в размер на 1500 лв.,представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението,за което е бил признат за виновен/по чл.144 ал.1 от НК/, ведно със законната лихва считано от **** година до окончателното изплащане ,като е отхвърлил гражданския иск в останалата му част.В тежест на подсъдимия са възложени и сторените съдебни и деловодни разноси в размер на 500 лв. ,както и 60 лв.-изчислена държавна такса съобразно уважената част на гражданския иск и 5 лв. за издаване на изпълнителен лист.

С посочената присъда подсъдимият Д. Т. Т. е бил признат за невинен да е извършил престъплението,за което му е било повдигнато обвинение по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК,а именно за това,че в периода от неустановена дата в средата на месец декември 2019 година до **** г. в грГ.Д. в условията на продължавано престъпление /,когато две деяния, които осъществяват един състав на едно и също престъпление са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите / с цел да принуди другиго - Н. Г. А. да се разпорежи с вещ - сумата от 42 200 / четиридесет и две хиляди и двеста / лева го заплашил с насилие, както следва: 1. - На неустановена дата в средата на месец декември, 2019 година в грГ.Д. с цел да принуди Н. Г. А. да се разпорежи с вещ - сумата от 42 200 / четиридесет и две хиляди и двеста / лева при провеждане на телефонен разговор между двамата, го заплашил с насилие, като казал на същия „Нямам несъбрани пари, вариантът да не ми платиш е или ти да си умрял, или аз да съм умрял! Ще пратя хора да ти счупят главата! Не си мисли, че като си на другия край на България няма да те намеря!“; 2.- На **** година в грГ.Д. с цел да принуди Н. Г. А. да се разпорежи с вещ - сумата от 42 200 / четиридесет и две хиляди и двеста / лева при провеждане на телефонен разговор между двамата, го заплашил с насилие, като казал на същия „... нищо не правиш, нито пари ми пускаш, нито нищо, само ме въртиш и ме лъжеш, ако искаш да ти напраа запор на всичките дружества, ако искаш да те вкарам съдлъжник, да те привикаме там, солидарен да отговаряш за вземанията, ако искаш да дойда да

ти начупя главата. Казвай ми какво искаш да може да го придвижвам побързо да не ти губя времето.

Присъдата се обжалва от адв.П. Н.,в качеството му на повереник на гражданския ищец и частен обвинител Н. Г. А. със становище за неправилност на постановената присъда,поради събрани безспорни доказателства ,че деянието на подсъдимия осъществява състав на престъпление по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК,поради което съдът неправилно е приложил материалния закон.Несъгласието му обхваща и недостатъчния размер на неимуществената обезвреда,присъдена от съда в полза на гражданския ищец.Иска присъдата на бъде отменена и подсъдимият да бъде признат за виновен по първоначално повдигнатото обвинение да е извършил престъпление по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК,да се уважи предявения граждански иск в размер на 20 000лева ,ведно със законната лихва от датата на деянието до окончателното изплащане на сумата както и претендира направени по делото разноски.

Така постановената от районната инстанция присъда се обжалва и от защитника на подсъдимия-адв.Ф. в нейната осъдителна част,а именно относно признаването на подсъдимия Т. за виновен да е извършил престъпление по чл.144,ал.1 НК ,както и относно осъждането му да заплати на гражданския ищец неимуществени вреди в размер от 1500лева.Изразява становище,че въпреки задълбочения анализ на гласните доказателства,съдът е достигнал до погрешния извод,че поведението на подсъдимия осъществява състав на престъпление.Ето защо се иска постановяване на присъда,с която първоинстанционната присъда бъде отменена в обжалваните ѝ части като подсъдимият Д. Т. да бъде изцяло оправдан и да бъде отхвърлен предявения граждански иск.

Представителят на ОП-Благоевград оспорва депозираните въззивни жалби и пледира за потвърждаване на присъдата на РСГ.Д..

Защитникът на подсъдимия Д. Т.-адв.Ф. поддържа въззивната си жалба и пледира за отмяна на присъдата на първостепенния съд на посочените в жалбата основания като не релевира нови такива.

Подсъдимият Д. Т. Т. се явява лично и иска да бъде оправдан изцяло,твърдейки,че не е извършил престъплението,за което е бил обвинен както и това, за което е санкциониран от първата инстанция.

Повереникът на частния обвинител и гражданския ищец Н. А.-адв.Н. пледира за отмяна на присъдата и постановяването на нова ,с която подсъдимият да бъде осъден по първоначално повдигнатото обвинение по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК мотивирайки неправилен анализ на доказателствата и тяхното превратно тълкуване от първоинстанционния съд.Претендира уважаване на гражданския иск в пълен размер.Не изразява становище по отношение на преквалификацията на деянието като престъпление по чл.144,ал.1 от НК,извършено по почин на съда.

Благоевградският окръжен съд, след цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така

и в съвкупност, и при пределите, установени в чл. 314 НПК и като съобрази релевираните оплаквания, доводите и възраженията на страните, намира въззивните жалби за допустими, доколкото са предявена от надлежни страни в наказателния процес и в срока по чл. 319 НПК.Разгледани по същество,окръжният съд намира за основателна единствено жалбата на адв.Ф. като защитник на подсъдимия.

Фактическата обстановка е изяснена от РСГ.Д.. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред необходимия обем доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. За да постанови съдебния си акт РСГ.Д. е приел и изложил подробна фактическа обстановка и по факти,които не са съществени за обвинението,но проследяват отношенията между страните по делото като изложената от първата инстанция обстановка се възприема изцяло и от настоящата инстанция ,тъй като се базира на всички събрани и приобщени доказателства.От събрания от първоинстанционния съд доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д. Т. Т. е роден на ****г в гр.Г.О.,където и живее със семейството си.Добри са характеристичните данни за него не само поради семейната му обвързаност,но и поради чистото му съдебно минало,без данни за други противообществени прояви,образован човек-с висше образование, собственик и управител на „А.“ ЕООД,чиято основна дейност е покупка - продажба на земеделски земи, наемане и отдаване под наем и аренда на земеделски земи,производство и търговия със селскостопанска продукция от растителен и животински произход, продажба на семена ,торове и др.

Частният обвинител и граждански ищец Н. Г. А. е роден на **** в грГ.Д.,където му е и адресната регистрация,но живее в с.Т..Занимава са с частна дейност,основно със земеделие.През месец януари 2017 г.по покана на кмета на с. С. , община С. и след проведено общо събрание на кооператорите на кооперация КСК Спартак – с. С. бил избран за временно изпълняващ нейн председател.

Именно във връзка с дейността на кооперацията –необходимостта от подготовка на почвите за засяване,за което била необходима техника,торове,семена и др. и чрез посредничеството на свидетеля С.Я.П./народен представител/,с когото се познавал по повод участието си в политически проекти ,свид.А. осъществил контакт с подсъдимия Д. Т..Последният бил представен от свид.П. като човек,който може да съдейства на кооперацията като ѝ продаде необходимите торове, семена и препарати на отложено плащане. Гражданския ищец се заинтригувал ,поради което няколко дни след срещата си със свид.П. ,се обадил на подсъдимия ,на когото обяснил финансовите затруднения на кооперацията и необходимостта от подготовката на земята за сеитба.Подсъдимият Т. се съгласил да помогне на кооперацията ,предоставяйки необходимите им препарати и торове със забавено плащане и евентуално издължаване с произведена продукция - зърно.Двамата продължили да контактуват от разстояние по телефон, подсъдимият изпълнил обещанието си и започнал да изпраща в с.С. семена,торове и препарати.Двамата се срещнали и на пролетното изложение

АГРИ на Пловдивския панаир,където разговаряли лично и уточнили в детайли как да продължат да работят съвместно.Кооператорите успели да третират правилно земеделските площи ,засадили ги и очаквали добра реколта.

В един от проведените между двамата разговори,подсъдимият предложил на частния обвинител при необходимост да закупят комбайн.А. се консултирал със специалисти и решил да не отхвърля офертата ,а да огледа селскостопанската машина.За целта отишъл в с. Р., в близост до гр. П.Т.,където се намирала базата на фирмата на подсъдимия.Там огледал и комбайна като решил да го закупи.Двамата се договорили комбайнът да бъде продаден за сумата от 60 000 лева.В изпълнение на това си решение,през втората половина на месец май 2017г. заедно със свид.И.Б. пристигнали в с.Р.,за да вземат машината.Свид.Б.,който е правоспособен комбайнер ,на собствен ход в продължения на две денонощия придвижил машината до с.С..На тази среща в с.Р. подсъдимият Т. и частния обвинител А. демонстрирали отношения на добронамереност и разбирателство.Започнала жътва с комбайна,но машината дала дефект-окосената маса не влизала във вършачката, за да отдели зърното.Наложило се бъде ремонтирана, а в този период от време възникнали разногласия между А. ,в качеството му на председател на кооперацията и Управителния съвет на същата,в резултата на които А. напуснал поста си и прибрал комбайна в гр.Г.Д. за съхранение.Заедно със свидетеля Б. започнали да работят и да жънат земеделските земи, ползвани от местен земеделец като след приключване на сезонна дейност свидетелите Б. и А. се разделили и престанали общите им занимания.

На 22.11.2017 г. частния обвинител отишъл в гр. Г.О. за разговор с подсъдимия по повод комбайна като след направените договорки бил подписан нотариално заверен предварителен договор за покупко- продажба на земеделска техника –зърнокомбайн на стойност 73 200 лв. с ДДС,платима на три равни вноски до 30.12.2017 година,със страни „А.“ЕООД продавач и „Т.“ ЕООД/с управител А./ купувач.Веднага на следващия ден гражданския ищец превел по сметка на продавача 20 000 лв. Календарната 2017 година приключила без да може купувача на комбайна да изпълни договорните си отношения с „А.“ЕООД и да изплати цялата стойност. За жътвената кампания през 2018г. свидетелят А. отново ползвал същата селскостопанската техника ,използвайки услугите на друг комбайнер, не на свидетеля Б.,като за цялата календарна година успял на 24.08.2018г да преведе още 1000 лв.Частният обвинител последно успял да заплати сумата от 10 000лева на 11.03.2019г,поради което изплатената от него сума по предварителния договор била в размер на 31 000лева.След този момент Н. А. престанал да плаща сумата,за която се бил задължил като давал единствено обещания,че ще изплати комбайна.Месеци наред Т. постоянно търсел начини за разговор и срещи с длъжника ,но преводи не постъпвали.

На неустановена дата през месец декември 2019г, подсъдимия потърсил съдействие от свидетеля П. да му помогне и да се обадят на А. ,тъй като той престанал да отговоря на позвъняванията му.Свидетелят се съгласил и от своя

мобилен апарат избрал номера на гражданския ищец ,провели разговор с участието на Т.,в който А. отново дал обещание ,но без резултат ,пари не постъпили по сметката на продавача.

Междувременно на 06.03.2020 година А. депозирал заявление в ГДБОП Благоевград ,с оплакване за получени закани от Д. Т. като месец по-късно на 15.07.2020г с постановление на РПГ.Д. е образувано настоящото наказателно производство.

Месец март 2020 година отново с посредничеството на свидетеля П. страните по сделката провели телефонен разговор ,в последствие Т. и частният тъжител продължили да се чуват периодично ,договори ли се комбайна да се върне и след продажбата му да изчислят разликите.

Много преди това още в края на 2019 година частният обвинител започнал да записва телефонните си разговори с подсъдимия,но в хода на съдебното производство е представен запис на телефонен разговор,състоял се на ****г.Този запис е подложен на изследване,изводите от което са обективирани в техническа експертиза.Последната възпроизвежда проведения разговор между двамата като изказаното от частния обвинител е: нищо не правиш, нито пари ми пускаш, нито нищо, само ме въртиш и ме лъжеш, ако искаш да ти напраа запор на всичките дружества, ако искаш да те вкарам съдлъжник, да те привикаме там, солидарен да отговаряш за вземанията, ако искаш да дойда да ти начупя главата. Казвай ми какво искаш да може да го придвижвам по-бързо, да не ти губя времето“.

На 08.07.2020 година подсъдимия изпратил автомобилна техника,товарили комбайна и инвентара и го прибрали в гр.Г.О.,за което бил изготвен приемо-предавателен протокол.Виждайки неизправното ,лошо техническо състоянието на машината, подсъдимият се обадил на А. и поискал да му плати още 15 000 лева ,в последствие изпратил споразумение, което обаче А. не подписал и отново престанал да отговаря на позвъняванията на Т..

Така изложената фактическа обстановка се доказва от събраните в хода на досъдебното производство доказателства,приобщени по надлежния ред от първата инстанция,както и от тези,събрани в хода на първоинстанционното съдебно следствие.Пред въззивният съд не бяха събрани нови доказателства.

Настоящият въззивен състав не откри по делото обективни данни за нарушение на задължението на съда по чл. 107, ал. 3 от НПК да събира както уличаващи,така и оправдаващи доказателства. Съдът е събирал доказателства и от двете категории, като е упражнил законосъобразно правото си да посочи коя група от тях кредитира и защо, като е изложил съображенията си по реда на чл.305 от НПК. Няма надценени или подценени доказателства, нито пък на някое от събраните такива е била придадена предварително определена сила, поради което и не се констатира нарушение по чл. 13 и чл. 14 от НПК.

При изготвяне на мотивите към обжалвания съдебен акт, първоинстанционният съд, воден от разпоредбата на чл.13 от НПК е извършил анализ на събраните доказателства,аргументирайки се на базата на кои доказателства формира фактическата обстановка по делото и правните си изводи.

Посочил е, че с доверие кредитира изцяло показанията на свидетеля С.Я. П., който поради познанството си както с гражданския ищец, така и с подсъдимия, няма основание за лична заинтересованост и необективност, още повече, че е посредничел за провеждането на телефонни разговори между двамата. Като при тези разговори не е станал свидетел на отправени закани, заплахи от страна на подсъдимия Т. към свидетеля А..

Първоинстанционният съд е изградил фактологията по делото възприемайки и показанията на свидетелите М.М.Е., Е.Р.С., К.А., свидетеля Б., Д.И.Д. и И.Б.М. посочвайки, че показанията на тези свидетели нямат пряко отношение към повдигнатото на подсъдимия обвинение. И това е така, тъй като показанията на първите четирима от тях засягат отношенията между А. и Т. в период, предхождащ обвинителния, когато все още не е било възникнало напрежение между тях, поради неизплащането на комбайна. Последните двама свидетели са полицейски служители, чийто показания засяга извършени от тях действия, обективирани в докладни, които също нямат пряко отношение към обвинението.

Правилно първоинстанционният съд се е отнесъл с критичност към показанията на частния обвинител Н. А., подлагайки ги на задълбочен анализ и отхвърляйки същите по отношение на твърдения за принуда с цел разпореждане с вещ, съдържащи се в проведен телефонен разговор през месец декември 2019г, когато според обвинението подсъдимият го е заплашил с насилие, като казал на същия: „Нямам несъбрани пари, вариантът да не ми платиш е или ти да си умрял, или аз да съм умрял! Ще пратя хора да ти счупят главата! Не си мисли, че като си на другия край на България няма да те намеря!“.

Първата инстанция не е възприела показанията на пострадалия относно тези факти, позовавайки се на изнесените противоречиви данни в тях, с които втората инстанция се съгласява. Тук съществено място заема посоченото от гражданския ищец на разпита му пред съдия на етап досъдебното производство, който разпит е приобщен по надлежния ред от първата инстанция, че в интернет прочел, че подсъдимият Т. е поръчал да залееят някого с киселина, а в съдебното производство твърди, че на пазара в гр.Г.Д. от човек, жител на гр.Г.О. разбрал тази информация за подсъдимия. Тези твърдения на пострадалия обаче остават голословни, тъй като не се представя като доказателство прочетеното от него, нито пък се сочи името на човека, дал му твърдяната информация, дори и изключвайки противоречимостта относно източника на това сведение. В допълнение следва да бъде посочено, че пострадалият обяснява състоянието, в което е изпаднал след инкриминирания разговор/вдигнал кръвно, повишил кръвната захар, от страха монтирал камери на къщата/. Именно това състояние описано от него и пред вещото лице е дало основание съдебно-психологичната експертиза да приеме, че посочената заплаха е предизвикала у него основателен страха за осъществяването ѝ. Тези показания на пострадалия обаче не се подкрепят от нито едно друго доказателство. Въпреки посоченото от А., че към този момент вече е записвал проведените телефонни разговори с подсъдимия, не представя пред съда запис на този разговор. Липсват и други гласни доказателства, които да подкрепят изложената от него теза. Въпреки твърдението му, че след този

разговор, проведен с подсъдимия през месец декември 2019г се притеснил за живота и здравето си, не е поискал съдействие от компетентните органи, нито пък е потърсил помощ от общия им познат –свид.П., на когото е могъл да сподели притесненията си и да го помоли за помощ. Търси съдействие едва през месец март 2020г/три месеца по-късно/, когато депозира жалба в ГДБОБ. По негови твърдения тогава бил провел отново разговор с подсъдимия, в който отново имало заплахи и това го мотивирало да подаде жалба. А доказателствата установяват провеждането на разговор на 06.03.2020г между него и подсъдимия с посредничеството на П., на който разговор се договорили комбайнът да бъде върнат от частния обвинител и след продажбата му да изчистят разликите.

Както правилно е отбелязал проверявания съд, следва да бъдат кредитирани показанията на свидетеля А. по отношение на твърдения за проведен разговор между него и подсъдимия на ****г, тъй като за посочения разговор се представя запис, който е бил предмет и на съдебно-техническа експертиза. Вещото лице установява липсата на признаци на неправомерна намеса /монтаж или манипулация /върху звукозаписа. На базата на тази експертиза, както и при предявяването на записа в хода на съдебното следствие по безспорен начин е установено заявеното от подсъдимия: нищо не правиш, нито пари ми пускаш, нито нищо, само ме въртиш и ме лъжеш, ако искаш да ти напраа запор на всичките дружества, ако искаш да те вкарам съдлъжник, да те привикаме там, солидарен да отговаряш за вземанията, ако искаш да дойда да ти начупя главата. Казвай ми какво искаш да може да го придвижвам по-бързо, да не ти губя времето“.

Районният съд не е анализирал в достатъчна степен обясненията на подсъдимия, но е приел, че Д. Т. не е отричал провеждането на многократни разговори с частния обвинител, като е приел с доверие посоченото от него, че е възможно понякога да е повишавал тон, да е говорил изнервено, да е казал част от думите, предмет на обвинението, но в никакъв случай не е целял заплаха. При обсъждането им следва да се има предвид двоякия им характер- от една страна като на израз на защитна позиция, а от друга- като на пряко гласно доказателствено средство. В случая обясненията му, с които твърди, че не е сигурен гласа от записа да е негов на 100 процента, не следва да бъдат възприети, тъй като остават напълно изолирани. Налице е безспорно доказателствено средство, каквото е изготвената съдебно-техническа експертиза, установяваща автентичност на записа и възпроизвеждаща проведения разговор между двамата. Налице са и показанията на частния обвинител, съдържащи идентични твърдения. Ето защо, обясненията на подсъдимия в тази им част следва да се разглеждат като израз на защитна позиция. В останалата им част обаче няма основания да не бъдат възприети, поради което същите следва да се интерпретират като гласно доказателствено средство.

При извеждане на посочените по-горе релевантните по делото факти районният съд не е допуснал процесуални нарушения при формиране на вътрешното си убеждение. В тази насока са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка

на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. В този аспект всички доказателствени източници са проверени и съпоставени помежду си; като това е сторено при спазване на процесуалните правила и при ясно заявяване на какви доказателствени средства се дава вяра, в коя част и защо.

В този аспект фактическите констатации на първостепенния съд почиват на вярна и точна интерпретация на доказателствената съвкупност, от която по един категоричен и безпротиворечив начин се установява липсата на осъществен престъпен състав по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК както от обективна,така и от субективна страна,поради което правилно е признал подсъдимия за невинен по посоченото обвинение.

Изпълнителното деяние на престъпление по чл.213а,ал.1 от НК може да се осъществи само чрез действие, а от субективна страна е изискуем пряк умисъл поради предвиждането на специална цел.Принудата по чл.213а,ал.1 от НК може да се осъществи единствено чрез заплашване, при това чрез изчерпателно изброените от закона форми/насилие,разгласяване на позорящи обстоятелства,увреждане на имущество или друго противозаконно действие с тежки последици за пострадалия или за негови близки/.Това престъпление е формално,на просто извършване,не е необходимо постигането на резултат.Специалната цел на дееца по чл. 213а от НК е само да мотивира пострадалия да предприеме акт на имуществено разпореждане/да се разпорежи с вещ или да поеме имуществено задължение/ и това е достатъчно за съставомерността на деянието,без да е необходимо да бъде постигнат този резултат.

Посоченото като същностни характеристики на престъпление по чл.213а,ал.1 НК, отнесени към конкретната фактология на настоящото дело, сочат на несъставомерност на деянието,за което е обвинен подсъдимия. Това е така,първо защото на базата на анализа на доказателствата,направен по-горе като част от продължаваната престъпна дейтелност,се изключи деянието,посочено в обвинението като осъществено на неустановена дата в средата на месец декември 2019г.Липсват безспорни доказателства,на основата на които да бъдат възприети фактите ,включени в обвинението по отношение на това деяние.Обвинението се базира единствено и само на показанията на частния обвинител,чийто твърдения останаха неподкрепени от други доказателствени източници,подробно анализирани по-горе,а неговите показания бяха изключени поради противоречимостта им.И на следващо и основно място,защото в проведения следващ телефонен разговор на ****Г,намерил отражения като второ деяния от продължаваната престъпна дейтелност,за която е обвинен Т. изобщо не става въпрос за сумата от 42 200 лева,посочена в обвинението срещу него.С други думи изразите „... нищо не правиш, нито пари ми пускаш, нито нищо, само ме въртиш и ме лъжеш, ако искаш да ти напраа запор на всичките дружества, ако искаш да те вкарам съдлъжник, да те привикаме там, солидарен да отговаряш за вземанията, ако искаш да дойда да ти начупя главата. Казвай ми какво искаш да може да го придвижвам побързо да не ти губя времето“,не са изречени от подсъдимия Д. Т. с цел частният обвинител да се разпорежи с вещ,така както се сочи в

обвинението срещу него,а именно със сумата от 42 200 лева,тъй като в проведения между тях разговор изобщо липсва твърдение за такава сума.От обективна страна липсва елемента разпореждане с конкретна вещ-сумата от 42 200 лева,а от субективна страна липсва специалната цел-да го мотивира/принуди/ да се разпорежи с конкретно посочената в обвинението парична сума,без реално да е необходимо да извърши този акт на имуществено разпореждане.Ето защо,въззивният съд намира за правилен направеният от първоинстанционния съд извод за несъставомерност на деянието по чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК,поради което е приложил правилно материалния закон,оправдавайки подсъдимия изцяло по първоначално повдигнатото обвинение.Именно и поради това,в оправдателната ѝ част присъдата следва да бъде потвърдена.

Присъдата на РСГ.Д. обаче следва да се отмени в наказателно-осъдителната ѝ част, с която съдът е признал подсъдимия Д. Т. Т. за виновен в престъпление по чл. 144, ал. 1 НК,за това ,че на ****г в грГ.Д.,по телефон,се закарал на Н. Г. А. с престъпление против неговата личност като му казал „ако искаш да дойда да ти начупя главата“ и това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му и е приложил спрямо същия разпоредбата на чл. 78а,ал.1 от НК с налагане на административно наказание "глоба" в полза на държавата в размер на 1500 лева. Основанието за това е разпоредбата на чл. 334, т. 2,във вр. с чл.336,ал.1,т.3 НПК. Съображенията за това са следните:

Престъплението по чл. 144, ал. 1 от НК, съгласно изричната разпоредба на чл. 161, ал. 1 от НК е от частен характер и се преследва по тѣжба на пострадалия.Съгласно разпоредбите на чл. 80 - 82 от НПК, пострадалият от престъплението, което се преследва по тѣжба е оправомощеното лице да повдига и поддържа обвинение пред съда. В рамките на започнало и развиващо се съдебно производство за престъпление от общ характер и при необходимост от последваща преквалификация, нормата на чл. 287, ал. 5 НПК предоставя субсидиарна процесуална възможност на частния обвинител и на прокурора (но само в хипотезите на чл. 48 от НПК), изрично да поискат произнасяне с присъда и за деянието, преследвано с частна тѣжба.Частният обвинител и неговият повереник не са направили такова искане като единствено легитимирани лица с правомощията по чл.287,ал.5 от НПК.Същевременно ,вън от правомощията на прокурора е да го направи предвид липсата на предпоставките на чл. 48 НПК. В случая производството по делото е започнало по общия ред.След като представителят на прокуратурата е поддържал внесеното от него обвинение за престъпление от общ характер-чл.213а,ал.1,във вр. с чл.26,ал.1 от НК,то за частния обвинител не съществува възможност в хода на съдебното следствие да измени обвинението,нито за съда да отправи питане към частното обвинение по този въпрос,тъй като би изразил становище по същество на казуса,преди да постанови съдебния си акт,което е недопустимо.В казуса,единствената възможност за съда да се произнесе по обвинение от частен характер е само тогава,когато в хода на съдебните прения ,частният обвинител и неговият повереник да поддържат обвинението за престъпление от общ характер наред

с прокурора,но да направят и изрично изявление,че ако съдът не намери за доказано първоначално повдигнатото обвинение за престъплението от общ характер,то те дават съгласие за произнасяне на основание чл.287,ал.5 от НПК за престъпление от частен характер.Такова искане не само ,че не е направено от частния обвинител и неговия повереник,но във въззивната жалба отново поддържат становището си за осъждане на подсъдимия за престъплението от общ характер,каквото становище застъпва повереникът и в хода на въззивното съдебно производство.

Ето защо, като се е произнесъл единствено и само по свой почин и инициатива за престъпление от частен характер,съдът е допуснал процесуално нарушение,последницата от което е отмяна на присъдата в наказателно-осъдителната ѝ част за престъпление по чл. 144, ал. 1 НК с приложение на чл. 78а от НК и признаването на подсъдимия за невинен за посоченото престъпление.За пълнота на изложението,въззивният съд намира за необходимо да допълни,че ако изразът „ако искаш да дойда да ти начупя главата“ може да се възприеме като закана с престъпление/такова насочено срещу телесната цялост на пострадалия/,то последната не би могла да възбуди основателен страх у пострадалия.И това е така,тъй като отношенията между двамата/подсъдимия и частния обвинител/ са се развивали още от ноември 2017г,между тях са провеждани множество телефонни разговори,имали са и физически срещи като за посочения период от време/близо три години/ не са предприемани никакви действия от страна на подсъдимия спрямо частния обвинител нито пряко,нито опосредено/чрез друго лице/ насочени към засягане на телесния му интегритет.Ето защо,така посоченият израз действително е изведен от цялостния контекст на разговора,провел се между двамата и в никакъв случай не може да възбуди основателен страх у пострадалия за неговото осъществяване,поради което е налице и несъставомерност на деянието по чл.144,ал.1 от НК. Визираният порок в постановения съдебен акт следва да бъде преодолян чрез упражняване правомощията на въззивния съд по чл. 334,т. 2,във вр. с чл.336,ал.1,т.3 от НПК.

Присъдата следва да се отмени и в гражданско-осъдителната ѝ част,с която подсъдимият е бил осъден да заплати на гражданския ищец сума в размер на 1500лева,представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението по чл.144,ал.1 от НК,ведно с законната лихва върху тази сума ,считано от ****г до окончателното изплащане като отхвърли изцяло предявения граждански иск.

Присъдата следва да претърпи корекция и в частта за разноските,доколкото подсъдимия е изцяло оправдан,поради което на осн. чл. 190 от НПК разноските следва останат за държавата.

В оправдателната част по обвинението по чл.213а,ал.1,във вр. чл.26,ал.1 от НК присъдата следва да бъде потвърдена на основание съображенията за недоказаност и несъставомерност на деянието.

По изложените съображения въззивният съд постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ НА СЪСТАВА:

1.

2.